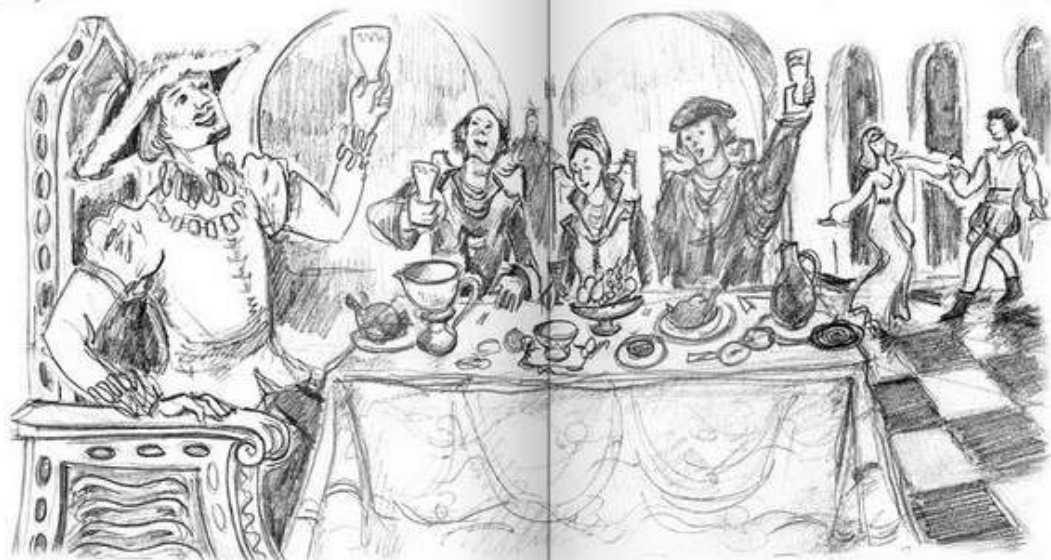

îndepărtată a palatului, ca să nu le audă rugămințile și să nu le vadă deznădejdea. Și astfel, el se veselea în fiecare zi, iar

lumea îl numea Prințul Fericit.

Vremea s-a scurs, prințul a îmbătrânit și, după ce a murit, mai-marii orașului

i-au ridicat o statuie înaltă, suflată cu aur și bătută cu pietre scumpe, pentru ca oamenii să-și amintească mereu de

bogăția și de viața plină de veselie pe care o dusesese.

Dar inima prințului nu murise: ea

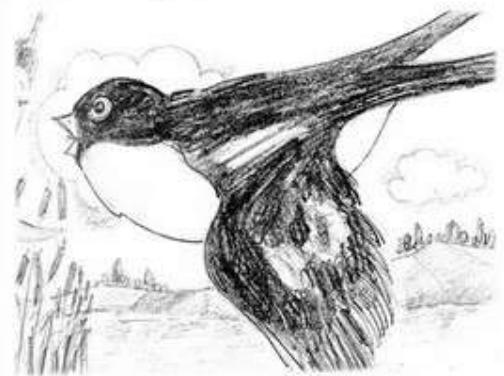

bătea încă în statuia aurită, iar prințul vedea acum toată sărăcia și suferința oamenilor din oraș. Trecătorii îl credeau încă un

prinț fericit, dar nu mai era așa nici pe departe, fiindcă întristarea îi cuprinsese inima la vederea tuturor necăjiților din orașul în care el nu făcuse nimic altceva decât să se veselească.

În fiecare zi, prințul plângea, dar nimeni nu putea să-i vadă lacrimile, pentru că statuia era prea înaltă. De

jos, oamenii credeau că prințul e la fel de fericit ca atunci când benchetuia în palatul său maiestuos, alături de nobilimea orașului.

Într-o toamnă, pe statuia prințului poposi o rândunică obosită. Ea se grăbea să ajungă în Egipt, unde era senin și cald și unde se aflau frații și surorile sale. Își întârziase plecarea pentru că se

febră. Biata femeie se topește de plâns pentru copilașul ei și este foarte obosită

din cauza muncii pe care o face. Trebuie să termine până mâine o rochie scumpă, brodată cu flori, pentru că altfel nu-și va primi plata pentru munca ei. Rogu-te, bună rândunică, ia piatra de rubin din mânerul sabiei mele și du-o acestei femei nefericite!

— Am să întârzii și n-am să reușesc să mai plec în Egipt înainte de venirea iernii... Dar, pentru că te văd atât de trist din pricina sărmanei femei, am să mai rămân o noapte și am să-i duc croitoresei darul acesta prețios.

Rândunica smulse rubinul din sabia care împodobește statuia prințului și porni spre căsuța femeii. În zborul ei, trecu deasupra palatului, unde regina, pe balcon, tocmai îi spunea uneia dintre doamnele ei de la curte:

— Sper ca rochia mea să fie

